

opusdei.org

Dokument: Na putu prema stotoj obljetnici

Opus Dei će obilježavati stotu obljetnicu svojeg osnutka od 2028. do 2030. Kako bi se pripremili za ovu obljetnicu, donosimo dokument pod naslovom "Na putu prema stotoj obljetnici". U njemu su ideje za vjernike i prijatelje Djela, za razmatranje o proteklih 100 godina i kako će karizma nastaviti davati život Crkvi i društvu.

9.01.2024.

Otac je 15. rujna pozvao vjernike Opusa Dei i prijatelje da sudjeluju u pripremama za Regionalne skupštine na temu: Put prema stotoj obljetnici Djela. Produbiti karizmu i obnoviti našu želju za služenjem Bogu, Crkvi i društvu.[1]

Važnost datuma koji se približava poziva nas da se zapitamo kako duhom Opusa Dei odgovoriti na izazove sadašnjeg vremena; želimo proslaviti stotu obljetnicu Djela u svakoj prilici gledajući prema budućnosti.

“Proslava stote obljetnice”, napisao nam je Otac, “trajati će od 2. listopada 2028. godine do 14.

veljače 2030. godine, kada se navršava stotinu godina od početka apostolskog rada sa ženama u Opusu Dei. Bit će to, dakle, slavlje sa dva datuma, kao izraz zajedništva (...). Želim da svi sudjelujemo u pripravi” (Prelatova poruka, 10. lipnja 2021.). Za nas koji smo dio ove obitelji Djela, bit će to prilika da još više shvatimo, uz svjetlo vjere i milost Gospodnju, veličinu ljubavi Boga koji nas je osobno pozvao, kao i ljepotu poslanja služenja Djela Crkvi i društvu.

Ovaj dokument nudi neke ideje koje mogu potaknuti na razmišljanja o stotoj obljetnici, obljetnici koja otvara vrata u drugo stoljeće povijesti Opusa Dei. Cilj je potaknuti sve nas na sudjelovanje predstavljanjem prijedloga i iskustava koja će se zatim proučavati na Regionalnim radnim tjednima. Zaključci Radnih tjedana bit će važan referentni materijal za redovni

Generalni kongres 2025. godine, kao i vodič za pripremu stote obljetnice.

Stoga, osim slavljeničkih događaja, priprava za stotu obljetnicu ima još više za cilj pokrenuti pokret boljeg razumijevanja kako možemo utjeloviti i komunicirati naš duh sve bolje, u službi Crkve te svih muškaraca i žena.

Stota obljetnica nudi nam, prije svega, novu priliku da ponovno otkrijemo bit našeg postojanja: Božju ljubav prema svakome, koji nas u svome Sinu, s darom Duha Svetoga, poziva da budemo njegova djeca. Otac nas je još jednom podsjetio prije nekoliko godina: **vjernost jednog kršćanina je zahvalna, jer nismo vjerni nekoj ideji nego Osobi: Kristu Isusu, Gospodinu našem, koji me – kao što može reći svaki pojedinac - «ljubio i predao samoga sebe za mene» (Gal 2,20). Znamo da nas Bog ljubi i to nas**

potiče, uz njegovu milost, na vjernu i ustrajnu ljubav. Na ljubav ispunjenu nadom u ono što će Bog učiniti u Crkvi i u svijetu preko života svakoga pojedinca, makar i posred naše nestalnosti (Prelatova poruka, 10. listopada 2017.). Stoga nas priprema za taj datum potiče da uistinu budemo sve više kontemplativne duše usred svijeta.

Izazovi našeg vremena

Otac je također rekao da je ova obljetnica “povoljan trenutak za razmatranje izazova koji se nalaze pred Crkvom i društvom, kao i za razmatranje kako bismo mogli bolje pridonijeti” (Ibid). Sveti Josemaría nas je pozvao da “strastveno volimo svijet”. To se odnosi na stvarni svijet u kojem živimo, s njegovim mogućnostima i njegovim proturječjima. Svijet je živa stvarnost, koja se razvija i mijenja. “Svaka generacija kršćana mora

otkupiti i posvetiti svoje vrijeme” (Susret s Kristom, br. 132). Voljeti svijet pretpostavlja njegovo poznavanje i razumijevanje. U tom smislu, stota obljetnica nas potiče da bolje shvatimo stvarnost našeg društva i našeg vremena kako bismo ih osvijetlili svjetlom Evandjelja.

Karizma Opusa Dei pokazuje se u sredinama koje u mnogim aspektima nisu iste kao prije sto godina.

“Promjena povijesnih okolnosti – s izmjenama koje izazivaju u oblikovanju društva – može dovesti do toga da ono što je nekada bilo pravedno i dobro, danas više nije. Stoga u vama mora postojati ta konstruktivna kritika, koja onemogućuje paralizirajuće i pogubno djelovanje inercije” (Sveti Josemaría, Pismo br. 29, n. 18). U isto vrijeme kada se izazovi svakog vremena mijenjaju, generacije onih koji utjelovljuju duh Opusa Dei se obnavljaju, tako da mogu pružiti

aktualne i životvorne odgovore snagom onih koji su bili među prvim vjernicima Djela.

Zato je dobro da razmišljamo o trenutnoj situaciji u području rada, obitelji, odnosa, kulture, pravde i mira, što smo pozvani posvetiti; kao i o temama koje su posljednjih godina dobile posebnu važnost i obilježile društvo, ili za koje se očekuje da će biti aktualne u narednim desetljećima. Riječ je o tome da bolje razumijemo, očima djeteta Božjega, kakav je ovaj svijet, koji strastveno volimo i kojemu želimo služiti, te što mu je potrebno: to jest, otkriti tolike dobre stvarnosti koje nas okružuju, a u isto vrijeme, toliko mnogo aspekata koji nisu u skladu s dostojanstvom ljudi. Prema riječima svetog Josemaríe, radi se o pitanju kako ostati prijemčiv za sve što je dobro, s „pozitivnim i otvorenim stavom, nasuprot današnjim preoblikovanjima socijalnih

struktura i načina života” (Brazda, br. 428.); ili što je isto, kako aktualizirati i povećati želju da se Kristova poruka donese u sve sredine, tolikim ljudima kojima je potrebna.

Razmotrimo i sadašnje izazove Crkve, koji su ujedno i naši: sekularizacija i način naviještanja Božje ljubavi danas; uloga laika i obitelji u evangelizaciji; dinamika obnove tradicije; jedinstvo i dijalog; implikacije crkvenog zajedništva; itd. Karizma koju je Bog povjerio svetom Josemariji usmjerena je na “služenje Crkvi onako kako Crkva želi da se njoj služi” (riječi svetog Josemaríe na otvorenju Centra Elis, 21. studenog 1965.). Dobro poznavanje izazova Crkve u svakoj zemlji i izazova sveopće Crkve ojačat će našu raspoloživost za to poslanje.

Ponovno otkrijte dar Duha

U svojoj poruci od 10. lipnja 2021. godine, Otac predlaže da ovo bude vrijeme razmišljanja o „**našem identitetu, našoj povijesti i našem poslanju**“, gledajući prema budućnosti uz želju za osobnom obnovom.

Početak priprave za stotu obljetnicu poklopio se s objavljivanjem Motu Proprio „*Ad charisma tuendum*“, kojim nas Sveti Otac potiče da svoju pozornost usmjerimo na dar koji je Bog dao svetom Josemariji, te da taj dar živimo u potpunosti. Papa Franjo nas potiče da se brinemo za karizmu Opusa Dei, a to je „promicati evangelizaciju koju provode njegovi članovi” i na taj način „širiti poziv na svetost u svijetu, kroz posvećenje rada, obitelji i društva”. Poruka koju je Bog želio da sveti Josemaría prenese, ima snagu iznimne privlačnosti i mogućnosti primjene koje potiču kreativnost.

Kada razmišljamo o tekstovima koji bi mogli pomoći u ovom pripremnom periodu za Radne tjedne, možemo se sjetiti mnogih spisa svetog Josemaríe koji prikazuju razne vidove karizme Opusa Dei. Između mnogih mogućnosti, predlažem tri njegova pisma:

Prvo je Pismo br. 29, napisano da bi istaknulo različite vidove poslanja vjernika Djela i prijatelja, u posvećivanju svijeta te bračnog i obiteljskog života. Njegov sadržaj predstavlja poziv svim kršćanima da zajedno s Isusom Kristom sudjeluju u otkupljenju, da ne ostanu ravnodušni, da djeluju poput kvasca u tijestu, da budu „kvasac koji pobožanstvenjuje ljude i, čineći ih božanskim, čini ih u isto vrijeme istinski ljudskim” (n. 7a).

Drugo je Pismo br. 6, koje se bavi različitim vidovima duha Opusa Dei. Sveti Josemaría obrađuje različite

teme koje povezuje zajednička nit posebnosti duha koji propovijeda, njegovih korijena u Evanđelju i sličnosti sa životom prvih kršćana.

Treće je Pismo br. 4, koje govori o milosrđu u prenošenju vjere. Sveti Josemaría objašnjava kakav bi trebao biti evangelizacijski dijalog s muškarcima i ženama koji se žele približiti vjeri Crkve, spajajući duh razumijevanja i poštivanja slobode savjesti s vjernošću pologu vjere.

Nakon pažljivog sagledavanja vremena u kojem živimo i zajedničkog promišljanja s ljudima oko nas, sigurno ćemo lakše pronaći odgovarajuće načine komuniciranja; riječima i životom, kršćanske poruke i duha Opusa Dei, koji upravo zbog svoje svjetovnosti predstavlja most za dijalog na području rada, obitelji, međuljudskih odnosa, neposredne okoline, znanosti, umjetnosti i politike; ruku pruženu u susret

svima koji se žele približiti istini, promicati dostojanstvo čovjeka i stvorenoga, činiti dobro, stvarati ljepotu.

Pred složenim situacijama i ubrzanim promjenama i danas vrijede riječi svetog Augustina: „Ljudi kažu: zla vremena, teška vremena. Čestito živimo i vremena su dobra. Mi smo vremena! Kakvi jesmo, takva su vremena!”

(Ispovijesti 8, 8). Dakle, prva obnova koju tražimo je naša vlastita, svakog pojedinačno. Da bismo svijet približili Bogu, najprije sami pokušavamo tražiti tu blizinu: biti kontemplativni u svakodnevnom životu.

Prošlost, sadašnjost i budućnost

U proslavi stote obljetnice spajaju se prošlost, sadašnjost i budućnost; zahvalnost i nada, molba za oprost i milost. Papa sveti Ivan Pavao II., na kraju jubileja 2000. godine, potaknuo

nas je da sa zahvalnošću gledamo na prošlost, živimo sadašnjost s entuzijazmom i idemo prema budućnosti s nadom: “*Duc in altum*” (Apostolsko pismo, *Novo Millennio Ineunte*, br. 1). Isto tako je blaženi Álvaro, prije obljetnice od posebne važnosti, predložio: „Hvala, oprosti, pomози mi više.” Ovi izrazi mogu poslužiti kao inspiracija za stotu obljetnicu.

Bit će to vrijeme zahvalnosti: prepoznavanje Božjeg dara predstavljenog karizmom Djela, životom našeg utemeljitelja i višestrukim milostima primljenim u ovim godinama. Hvala svim ljudima koji su se potrudili da ovaj duh zaživi u njihovoj sredini. Također i ljudima i institucijama koje su nas pratile: roditeljima i obiteljima vjernika Djela, muškarcima i ženama koji su surađivali sa svetim Josemarijom, katolicima i nekatolicima koji su velikodušno pomagali i pomažu Opus

Dei diljem svijeta. Posebno želimo imati na umu sve one koji su u nekom trenutku života u ovih prvih stotinu godina bili dio ove obitelji, s kojima nas povezuje posebna veza.

Uz zahvalnost, bit će to i vrijeme traženja oprosta: za osobna i zajednička ograničenja, za propuste i za štetu koju je svatko od nas prouzročio. Sjećanje na prošlost podrazumijeva ponovno otkrivanje podrijetla i biti karizme, njezine izvornosti i vrijednosti. A također i produbljivanje povijesti, određenih ljudi i trenutaka, s njihovim svijetlim i tamnim stranama: povijest – osobna ili institucionalna – dio je identiteta.

Konačno, to će biti vrijeme nade, s povjerenjem u Božju milost i u snagu karizme Opusa Dei da rasvijetli najsloženije stvarnosti, sada i u budućnosti. Pouzdajemo se u snagu Duha Svetoga, a ne u svoju vlastitu. Na taj se način također pripremamo

za crkveni jubilej 2025., prvi u trećem tisućljeću, koji ima za temu „Hodočasnici nade“ (Franjo, Pismo biskupu R. Fisichelli za jubilej 2025., 11. veljače 2022.).

U tom produbljivanju karizme postoji individualna dimenzija svake osobe, ali postoji i institucionalna dimenzija, svake od vrlo raznolikih inicijativa koje članovi Djela pokreću s Božjom milošću tijekom desetljeća. Kada razmišljamo o potonjem, ključno pitanje je teži li svatko biti pokretač značajnog kršćanskog doprinosa u svom području: obrazovanju, zdravstvu, brizi za siromašne, radu s mladima, s obiteljima, komunikaciji itd., i stoga razvija li se s velikodušnošću, kako bi nastavio širiti Evanđelje uzduž i poprijeko. Neka svatko od ljudi uključenih u ove inicijative ozbiljno promisli i vidi kako mogu još više zasjati profesionalni i apostolski snovi kojima su dali život, kako bi

krenuli naprijed s obnovljenom predanošću, kako bi promijenili smjer, zbog društvenih potreba koje su ih potaknule na promjenu ili završetak jedne etape koja bi omogućila početak druge inicijative primjerenije aktualnim zahtjevima Crkve i društva.

To je vježba razumijevanja vlastitog identiteta i vlastite povijesti, transparentnosti i nastojanja da se pronađe vlastiti narativ. Da bismo to postigli, pomoći će nam mišljenje radnika, bivših studenata, uvjeti u kojima žive obitelji, ali i okruženja u kojima djelujemo: poslušajte različite percepcije i stavite se svima na raspolaganje za suradnju u odgovoru na potrebe svakog lokalnog područja.

Među najpotrebitijima

Perspektiva obljetnice otvara novu mogućnost, kaže Otac, da
“prepoznamo Božju ljubav u svojim životima i tu ljubav

donešemo drugima, osobito najpotrebnijima” (Prelatova poruka, 10. lipnja 2021.).

Krista nalazimo u objavljenoj Riječi, u sakramentima, a također i u drugim ljudima, osobito u siromasima. Papa Franjo nam je rekao: „Pozvani smo otkriti Krista u njima, posuditi im naš glas u njihovim traženjima, ali također biti njihovi prijatelji, slušati ih, razumjeti i prihvatiti tajanstvenu mudrost koju Bog želi preko njih podijeliti s nama” (Apostolska pobudnica, *Evangelii Gaudium*, br. 198). Sveti Josemaría se znao prisjetiti da je u siromašnima i bolesnima nalazio snagu da vodi Opus Dei naprijed, te da je njihovu molitvu smatrao najvrjednijom.

Kakva god bila naša situacija, uvijek ćemo imati oko sebe ljude u potrebi. Ljubav koja nas potiče na susret s drugima tijesno je povezana sa spoznajom da svatko treba Boga i

druge, te da ne budemo navezani na ono što nas zatvara, u ono što samo nas zanima. Siromaštvo nas podsjeća da je naše blago u Bogu i međuljudskim odnosima, te da svi moramo živjeti nenavezani na materijalna dobra na pravi način u današnjem konzumerističkom društvu, kako bismo živjeli velikodušno i radosno. Ovo osobno iskustvo pročistit će naš pogled da otkrijemo drugoga, kao što je rekao sveti Josemaría: “Siromašni su”, govorio je onaj naš prijatelj, “moja najbolja duhovna knjiga i glavni razlog moje molitve. Sažale mi se oni, sažali mi se Krist s njima. I, jer mi se sažale, shvaćam da Ga volim i da ih volim” (Brazda 827).

Svojim profesionalnim radom – običnim životom – možemo pridonijeti širenju Božje ljubavi među onima kojima je najpotrebnija. Svijetu obitelji, rada i društvenih odnosa potrebna su svjedočanstva

suradnje, uzajamne potpore i strogoće za dobrobit drugih ljudi, koji su naša braća, u skladu sa svjetovnim načinom nasljedovanja Isusova stila. Naš životni stil je srž vjerodostojne evangelizacije.

Neviđeni razvoj koji je čovječanstvo postiglo na području tehnologije, gospodarstva i komunikacije, nudi velik broj resursa koji pomažu u iskorjenjivanju nejednakosti i ublažavanju nedostataka s kojima se susrećemo: hrana, skrb, stanovanje, posao, obrazovanje, zakonodavstvo, zdravlje, sloboda. Te nedostatke doživljavamo kao poricanje nečega što je svojstveno dostojanstvu osobe i ispravnom poretku društva. Ovi individualni i društveni izazovi, globalni i kompleksni, zahtijevaju novu "maštu o milosrđu" (Apostolsko pismo, *Novo Millennio Ineunte*, br. 50), koja iz blizine onih koji pate, pridonosi cjelovitom razvoju osobe,

čime je izraz Božje osobne brige za svakoga.

Naš je utemeljitelj ustvrdio da “čovjek ili društvo koje ne reagira na nevolju i na nepravdu i ne nastoji je ublažiti, nije čovjek i nije društvo po uzoru na ljubav Srca Kristova” (Susret s Kristom, br. 167). Također danas, na horizontu stote obljetnice, nudi nam se „posebna prigoda da obnovimo službu onima koji su u potrebi osobno ili kolektivno, postajući svjesniji njezine važnosti u poruci svetog Josemarije” (Intervención Prelata Opusa Dei na konferenciji *Be to Care*, 29. rujna 2022.). Ovo Očevo predavanje nudi vrijedne elemente za razmišljanje o tome što nova mašta o milosrđu podrazumijeva.

U ovim godinama priprave za stotu obljetnicu Djela vrijedi se zapitati o socijalnoj dimenziji kršćanskog poziva, valjanosti i dosegu socijalnog

nauka Crkve, posljedicama posvećivanja rada u izgradnji društva koje je više ljudsko i više kršćansko. Možemo se zapitati i o mogućem nasljeđu solidarnosti ove stote obljetnice, kao opipljivog izraza zahvalnosti koju doživljavamo za primljene darove.

Bog sve čini novim (Otkrivenje 21, 5)

„Vi mladi imat ćete temeljnu ulogu“, rekao je Otac u svojoj poruci od 10. lipnja 2021. Oni su ti koji će prenijeti poruku svetog Josemarije u sljedećih sto godina. “Sve je učinjeno i sve još treba učiniti”, znao je reći sveti Josemaría.

Mladost nije samo biološka činjenica. To je osobina koja se može održati tijekom vremena. „Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja.“ (2 Kor 4, 16). Božja nas milost obnavlja, ako joj se otvorimo. A Bog obnavlja svijet, sve

stvari, sva okruženja, uz suradnju kršćana koji žele biti veleposlanici njegova milosrđa.

Prigodom 25. obljetnice Opusa Dei, sveti Josemaría je pozvao na “obnovu vjernosti božanskom pozivu, da budemo sijači radosti i mira usred svijeta” (Božićno pismo, prosinac 1952.). Sada, kada se približava stota obljetnica, moći ćemo ponovno otkriti ljepotu utemeljiteljeve karizme i razmišljati o njoj, živjeti je i prenositi vjerno, kreativno i radosno u trenutnim okolnostima Crkve i svijeta, kako osobno tako i institucionalno. Time odgovaramo na poziv pape Franje koji nas od početka svoga pontifikata poziva na „novu etapu evangelizacije obilježenu tom radošću“ (Apostolska pobudnica, *Evangelii Gaudium*, 1).

Djevici, uzroku naše radosti i svetom Josipu, uzoru vjernosti, povjeravamo put stote obljetnice.

[1], „Josemaría Escrivá de Balaguer uspostavio je Regionalne skupštine ili Radne tjedne u Opusu Dei kao instrument promišljanja, sudjelovanja i saslušanja članova Djela. Od prvog su trenutka Regionalne skupštine ili Radni tjedni bili savjetodavne prirode te su služili kao kanal putem kojeg bi svatko mogao izraziti vlastito mišljenje o pitanjima koja se odnose na duh i metode širenja Opusa Dei diljem svijeta” (José Luis González Gullón, “Radni tjedni u godinama osnivanja”, *Studia et Documenta* 17, 2023., str. 268).